

§ 4. На глагольскы-тѣ буквы видѣ-тѣ, както и на кирилловскы-тѣ, въ разны времена са-измѣнявалъ, — и Шафарикъ, въ свое-то послѣднѣе съчиненіе о *глагольской письменности* *), като раздѣля сичкы-тѣ нейны пометници на два періода — *древній*, който са-простира до XII-ыя в., и *новый* отъ XIII-ыя в., указва и на значително-то различіе на само-то начертаніе на буквы-тѣ и въ юдина и въ другыя періодъ. Въ първыя періодъ, говори той, буквы-тѣ сѣ околчасты като латинскы-тѣ во време-то на Карла Великаго; а въ вторыя періодъ — жловаты, като латинскы-тѣ отъ готическа-та наричвана *фактура* въ XIV — XV-ыя в. Освень туй глаголица-та отъ първыя періодъ има 38 буквы, а глаголица-та отъ вторыя періодъ има само 32 буквы, безъ грѣцка-та или кирилловска-та џ, която е въведена отъ Карамана: въ тѣзи дирня-та нѣма ѣ, ѣѣ, ѣѣ, ѣѣ, ѣ, в. Шафарикъ нарича азбука-та отъ първыя періодъ *българска*, защото писаны-тѣ сѣ нея пометници принадлежатъ на Македонія и на съседны-тѣ ѣ страны (на мѣнасыритѣ въ Аѳонска-та гора, на Охрида, Бояна и на мѣнастыря св. Іоанна Рылскаго), а отъ 2-ыя періодъ азбука-та нарича *хърватска*, защото пометници-тѣ на новыя періодъ принадлежатъ на Хървація или на приморска-та адриатическа Кроація въ смѣсла на Константина Багрянороднаго. Отъ тѣзи азбуки първата, що са-представи въ § 3, Шафарикъ избралъ за

*) Рамѣтку *Нлаћ. Рисем*. Введеніе преведено отъ свещ. В. Вѣйтковскы въ Ж. М. Н. Пр. 1855 г. Но. VII и VIII.